

ANG**Bayan**

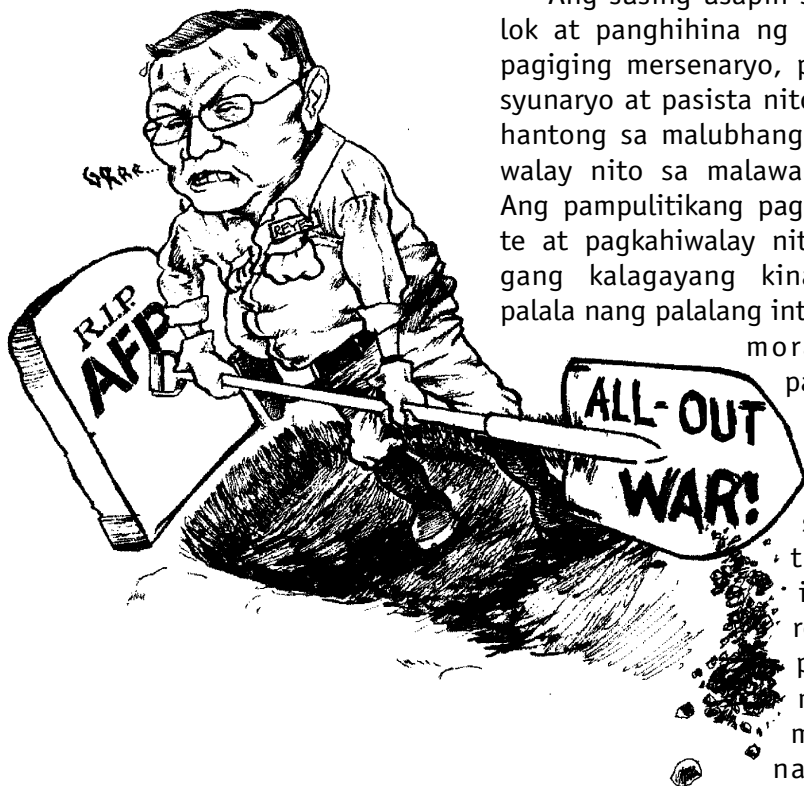
Pahayagan ng Partido Komunista ng Pilipinas
Pinapatnubayan ng Marxismo-Leninismo-Maoismo

Taon XXXIV Blg. 14
Agosto 21, 2003
www.philippinerevolution.org

Editorial

Tinatahak ng AFP ang landas ng kabiguan

Ang landas ng pagtatanggol sa papet, reaksyunaryo at naaagnas na naghaharing sistema ay ang landas ng kabiguang tinatahak ng mersenaryo at papet na Armed Forces of the Philippines. Habang nalulugmok ang naghaharing sistema sa kumunoy ng papalalang krisis, lalo itong sumasandig sa pasismo ng nabubulok na reaksyunaryong militar. Sa kabilang panig, tumitingkad naman ang kabulukan at kainutilan ng AFP at ang tendensya nitong mawasak mula sa loob at idamay ang buong sistema.

Ang susing usapin sa pagkabulok at panghihina ng AFP ay ang pagiging mersenaryo, papet, reaksyunaryo at pasista nito, na humantong sa malubhang pagkahiwalay nito sa malawak na masa. Ang pampulitikang pagkabangkarte at pagkahiwalay nito ang saligang kalagayang kinaiiralan ng palala nang palalang internal na demoralisasyon,

paksiyunalisasyon at alitan.

Nagsisilbi at nagtatanggol ito sa interes ng imperyalismong US at mga lokal na naghaharing

uri, itinataguyod ang dayuhang interbensyong militar at sinusuportahan ang papet na estado at ang pagtataksil nito sa kapakanan at soberanya ng bansa. Malupit nitong sinusupil ang mga nakikibakang demokratikong pwersa at mamamayan. Habang naglalaon, napupunit ang mga pabalat-bunga tungkol sa pagiging makabansa ng AFP at PNP at napupukaw ang patriyotismo kahit ng mga nakabababang upisyal at karaniwang sundalo.

Ang napakatinding pampulitika at panlipunang krisis ay sumasagka sa kakayahan ng AFP na gapiin ang rebolusyonaryong armadong kilusan. Lalo pang lumalaki ang mga sagkang ito dahil sa mabilis na pagkabulok ng buong naghaharing sistema. Ipinatutupad ng rehimeng Arroyo ang laganap na militarisasyon at mga pasistang gawi ng AFP. Makapagdulot man ito ng ilang problemang taktikal laban sa mga rebolusyonaryo at progresibong pwersa, sa katagalan ay mas malaki naman ang pagbabayaran ng AFP at guberno sa larangang militar at pulitika.

Batak na bata na ang mga pwersa ng AFP. Nakatalaga laban sa Bagong Hukbong Bayan ang humigit-kumulang 70% ng kabuuang pwersang panagupa ng AFP. Subalit sa kabila ng laki ng pwersang naka-

*Mga tampok
sa isyung ito...*

**Pananaig
ng rebolusyonaryong
kilusan sa ST**

PAHINA 6

**Panghihimasok
ng US sa usapang
pangkapyapaan**

PAHINA 8

**Tumitinding
pakikibakang unyon
sa SMC**

PAHINA 10

tuon laban sa BHB, hindi kayang panatilihin ng AFP ang malaking konsentrasyon ng pwersa laban sa BHB sa lahat ng panig ng bansa. Malaki-laking pwersa rin ang ginagamit nito sa pagbabantay sa sentro ng reaksyunaryong kapang-yarihan dahil sa mga banta ng kudeta; bukod pa sa paglaban sa Moro Islamic Liberation Front, Abu Sayyaf at iba pang armadong pwersang kailangang harapin sa pagdepensa sa reaksyunaryong gubyrno.

Sa pagsisikap na mapangibabawan ang limitasyon sa pwersa, ginagamit ng AFP ang taktika ng mabilisang mobilisasyon, paglilipat-lipat at relatibong pagkokonsentra ng malalaking pwersa nito sa ipinagpapalagay nitong pinakamalalakas na larangang gerilya ng BHB at iba pang lugar kung saan tumitindi ang mga armadong labanan. Sa kabuuang mahigit 120 larangang gerilya ng BHB, mabibilang lamang sa mga daliri ang mga larangang gerilyang kaya nitong konsentran sa isang panahon.

Animo'y hilog bumbero, naglilipat-lipat ang AFP ng atensyon saan man sumiklab ang apoy ng mga taktikal na opensiba ng BHB. Kung tutuusin, nag-uumpisa pa

lamang ang muling pagsigla ng mga taktikal na opensiba ng BHB.

Sa kabuuan, aabot sa 270,000 ang bilang ng armadong pwersa ng naghaharing estado. Bagamat mas malaki ito kaysa noong panahon ng diktadurang Marcos, higit na napahina na ito. Kasabay ng karagdagang rekrutment sa AFP, ang mas malaking pampuno ng reaksyunaryong estado ay ang mga pwersa ng Philippine National Police at ibayong pinarami pang CAFGU at iba pang grupong paramilitar, na pangangailangan ng mga tauhan ng AFP (liban pa sa ninanakaw ng mga pinuno ang kalakhan nito), nagkukulang ang panustos para sa mga kinakailangang armas at kagamitang militar.

Sa harap ng papalalang krisis pang-ekonomya, masyadong pabigat na sa mamamayan ang AFP at buong establisimyentong militar. Ang napakalaking alokasyon at palaki nang palaking rekursong hinahatak ng mga kontra-rebolusyonaryong gerang walang kakayahang tapusin at ipanalo ng AFP ay

Ang tumitinding demoralisasyon at pagkakahati-hati ng AFP ay nagtutulak dito sa landas ng pagkatalo.

bumabangga sa palala nang palalang suliranin ng papalaking depisit ng gubyrno. Kaya lalong hirap ang bangkaroteng reaksyunaryong estado na ibigay ang dagdag na rekursong hinihingi ng AFP. Maibibigay lamang ito kapalit ang malaking kabawasan sa mga kinakailangang serbisyong panlipunan, higit na pagpiga sa mamamayan, ibayong pag-igting ng sosyo-ekonomikong krisis at lalong pagtindi ng pagkamuhi ng mamamayan sa gubyrno.

Susi sa kalitatibong pagangat ng kakayahan ng AFP sa kontra-rebolusyonaryong digma ang malakihang tulong-militar mula sa US. Kaya't bulag na itinataguyod ng papet na gubyrno ang pandaigdigang "digmang kontra-terorismo" ng US at hinihikayat ang pagbababase at panghihimasok sa Pilipinas ng mga armadong tropa ng US. Naniniwala rin ang mga pinuno ng reaksyunaryong gubyrno at militar na kailangang-kailangan na rin ng direktang panghihimasok-militar ng US dahil hindi kaya ng mga papet na tropa na epektibong labanan ang lumalakas na mga rebolusyonaryong pwersa. Higit nitong ilululong ang AFP sa pagkamerse-naryo at pagkapapet na lalong magwawasak sa anumang ipinapalagay nitong integridad bilang isang pambansang hukbo.

Ang tumitinding demoralisasyon at pagkakahati-hati ng AFP ay nagtutulak dito sa landas ng pagkatalo. Ang lumalakas na paglaban ng rebolusyonaryong kilusan at mamamayan at sunud-sunod na

Taon XXXIV Blg. 14 Agosto 21, 2003

Ang *Ang Bayan* ay inilalabas sa wikang Pilipino, Bisaya, Iloko, Hiligaynon, Waray at Ingles.

Maaari itong i-download mula sa Philippine Revolution Web Central na matatagpuan sa:

www.philippinerevolution.org

Tumatanggap ang *Ang Bayan* ng mga kontribusyon sa anyo ng mga artikulo at balita. Hinihikayat din ang mga mambabasa na magpaabot ng mga puna at rekomendasyon sa ikau-unlad ng ating pahayagan. Maaabot kami sa pamamagitan ng email sa: angbayan@yahoo.com

Nilalaman

Editorial: Tinatahak ng AFP ang landas ng kabiguan	1
Matinding korapsyon sa AFP	4
Pananaig ng rebolusyonaryong kilusan sa Southern Tagalog	6
Pagpapaigting ng pampulitikang interbensyon ng US sa bansa	8
Tumitinding pakikibakang unyon sa SMC	10
Ka Bert Olalia—dakilang bayani ng uring manggagawa	11
Mga opensiba ng BHB	13
Balita	14

Ang *Ang Bayan* ay inilalathala dalawang beses bawat buwan ng Komite Sentral ng Partido Komunista ng Pilipinas

mga pagkatalo at tuluy-tuloy na atrisyon sa kamay ng mga rebolusyonaryong pwersa ay nagdudulot ng papalalang desperasyon ng mga sandatahang pwersa ng gubyrerno.

Pinalalala pa ito ng nakatataas na pamunuan sa gubyrerno at militar dahil walang pakundangang ipinambabala sa kanyon ang mga sundalo, isinusubo sila sa walang katuturang mga paglaban at inaatasang gumawa ng walang patumanggang pananalasa, maruruming pakana at karumal-dumal na mga krimen laban sa mamamayan. Hindi na ito masikmura ng paparaming mga upisyal at sundalo.

Likas sa AFP ang pagiging di demokratiko, mapaniil at pasista hindi lamang sa pagtrato sa mamamayan kundi pati sa relasyon sa pagitan ng mga upisyal at karaniwang sundalo dahil isa itong marahas na instrumento ng mga reaksiyunaryong naghaharing uri para apihin at pagsamantalahan ang mamamayan.

Lalo pang nahahati-hati ang mersenaryong sandatahang pwersa bunga ng ribalan ng malalaking pulitiko at paggamit ng mga ito sa AFP at PNP para sa kanilang paksyunal na interes. Lansakan din ang korapsyon at pagnanakaw, pagkakasangkot sa mga sindikatong kriminal, sobra-sobrang pribilehiyo at maluhong pamumuhay ng mga pinuno ng gubyrerno at organisasyong militar na lalong nagpapahirap sa paglaban ng kanilang mga sandatahang pwersa.

Kahit na labis-labis sa ngayon ang superyoridad ng AFP sa BHB sa usapin ng tauhan, armas, organisasyon at pinansya, hindi nito mapipigil ang patuloy na pagsulong ng digmang bayan.

Ang suporta ng masa sa BHB ang mapagpasyang salik sa pagtagumpay nito. Nakasalig ito sa papalawak at papalalim na baseng masa, sa rebolusyong agraryo at sa

malakas na paglahok at suporta ng masa sa digmang bayan. Magkasamang ipinaglalaban ng BHB at ng masa ang magandang kinabukasan para sa mamamayan. Kinakatawan ng BHB at ng rebolusyonaryong kilusan ang mga rebolusyonaryong adhikain at pambansa-demokratikong programang nagsusulong sa interes ng mamamayan. Pinagtutulongan ng BHB at ng masa ang pagbabagsak ng luma't bulok na kaayusan upang maitayo ang bago't abanteng sistemang panlipunan.

Di maitatangging salik sa pagwawagi ng BHB ang pagiging malapit nito sa masa ng sambayanan. Nanggaling ang karamihan ng mga pwersa nito sa pinakamahuhusay na anak ng bayan. Nakatuon ang

Di maitatangging salik sa pagwawagi ng BHB ang pagiging malapit nito sa masa ng sambayanan.

kalakhan ng panahon nito sa gawaing masa na napakahalagang salik sa mahusay na gawaing militar. Binubuhay ng masa ang mga pwersa ng BHB kaya't hindi ito nakasandig sa anumang ayudang panlabas. Sa lahat ng mga aksyon at gawain nito, lagi nitong isinasalang-alang ang interes at kapakanan ng mamamayan. Tangan ng mga upisyal at mandirigma nito ang mataas na diwa ng pagmamahal at paglilingkod sa mamamayan at malakas na diwang palaban.

Sabayang umiiral ang demokrasya at disiplina sa loob ng BHB. Mahigpit nitong ipinatutupad ang Tatlong Pangunahing Alituntunin ng Disiplina at Walong Bagay na Dapat Tandaan ng hukbong bayan at mga patarakan ng Partido at

BHB. Kasabay nito'y masiglang ipinatutupad ang sistema ng tatlong demokrasya—demokrasya sa pulitika, demokrasya sa kabuhayan at demokrasyang militar.

Masusing pinag-aaralan at inangkupan ng Partido at BHB ang kalagayan ng lipunan at ang katangian at galaw ng mga reaksiyunaryong pwersang militar. Kaya epektibong nakapagbabalangkas ang BHB ng matagumpay na estratehiya at mga taktika sa pagsusulong ng digmang bayan. Sa malakolonyal at malapyudal na kalagayan ng bansa at sa kasalukuyang yugto ng digmang bayan, wastong ipinatutupad ng BHB ang estratehikong linya ng pagkubkob sa kalunsuran mula sa kanayunan hanggang sa bumagsak sa katapusan ang pinakasentro ng kapangyarihang pampolitika ng kaaway.

Naglulunsad ang BHB ng malaganap at masinsing pakikidigmang gerilya. Naglulunsad ito ng mga taktikal na opensiba laban sa mahihina at nahihwalay na pwersa ng kaaway habang iniwasang sumagupa sa mas malakas na mga pwersa ng kaaway. Nagpapalawak ito sa mga lugar na mahina ang kaaway kahit pa tinitiyak na naipagpapatulo ang gawaing pampolitika, namamantine ang ugnay, paggabay at pag-oorganisa sa masa at naisusulong ang mga pakikibakang masa sa mga lugar na matindi ang konsentrasyon at pananalasa ng militar.

Samantalang tinatahak ng mga reaksiyunaryong sandatahang pwersa ng kaaway ang landas ng kabi-guan, nagmamartsa naman ang BHB at mga rebolusyonaryong pwersa sa landas ng tiyak na tagumpay. Walang dudang sa tuluy-tuloy na pagsusulong ng digmang bayan ay malilipol ng BHB at mga rebolusyonaryong pwersa ang AFP at iba pang reaksiyunaryong pwersa at makakamit ang ganap na tagumpay.

AB

Matinding korapsyon sa AFP

Talamak ang korapsyon at kriminalidad sa buong establisimyentong militar. Sangkot dito ang pinakamatataas na upisyal ng Armed Forces of the Philippines, Philippine National Police at Department of Defense. Bukod sa pagtanggap ng sari-saring suhol sa pagbili ng mga gamit-militar at iba pang suplay, pinamumunuan nila ang pinakamasasahol na kriminal na sindikato.

Matapos dramatikong ibunyag at kundenahin ng mga nakabababang upisyal ng AFP ang talamak na korapsyon at panunupil ng nakatataas na upisyal ng AFP at rehimeng Arroyo noong Hunyo 27, hindi na mapigilan ng rehimen ang pagkakaangkat ng mga kaso ng korapsyon at anomalya sa AFP. Nitong Agosto 18, nabunyag ang anomalya sa Government Arsenal (GA). Ayon sa Commission on Audit, mayroong P77 milyong nawawala sa pagitan ng imbentaryo at aktwal na ginastos. Ang GA ang nakatalagang tagagawa ng mga batayang armas, bala at iba pang gamit ng pulis at militar. Nakapailalim ito sa DND.

Maraming pamamaraan ang militar upang mahuthot ang pondo ng AFP. Isa na rito ang pagpapalobo ng presyo ng mga pangangailangan ng militar. Naibulgar, halimbawa, na sa pagpapaayos noong 1998 ng mga tangkeng Scorpion ng militar na may badyet na P200 milyon, ang pyesang *contact point* na P1,852.50 lamang ay ginawang P30,000. Ang P99,750 orihinal na presyo naman ng *gear box assembly* ng tangke ay naging P12,900,000.

May tinatawag ding sistemang "*recycled delivery supplies*." Sa iskemang ito, ang mga suplay na inoorder ay sadyang hindi dinedeliber sa kampo nang minsanan upang yaong nauna nang dumating na bats ay palalabasin din siyang susunod na bats.

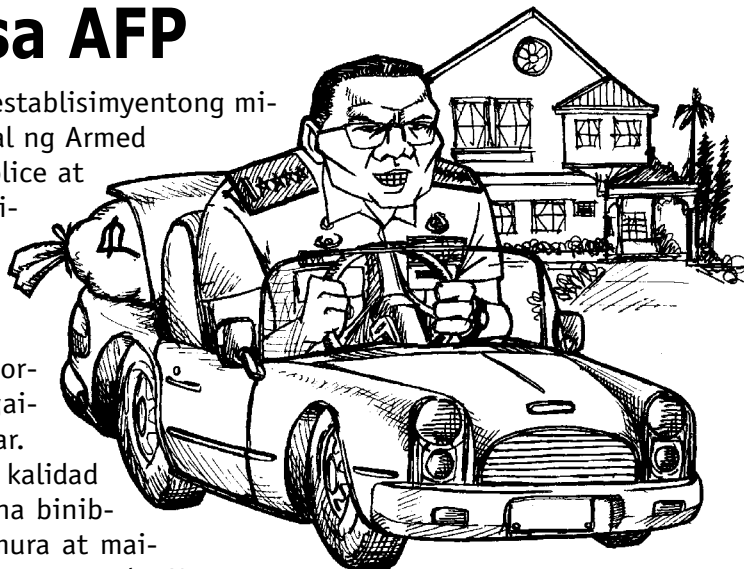
Masahol pa ang "*ghost delivery*" kung saan walang suplay na dumarating sa AFP at sa halip pinaghatian na lamang ng matataas na upisyal at ng kumpanya ang pondo

para sa mga inoorder na pangangailangan ng militar.

Mababa ang kalidad ng mga suplay na binibili upang makamura at maibulsa ang matitira sa pondo. Noong Pebrero 2001, isiniwalat ni Commodore Guillermo Wong, noo'y hepe ng Philippine Navy, ang anomalya sa pagbili ng *kevlar helmets* kung saan hindi gawa sa *kevlar* ang aktwal na nakarating. Sangkapat din lamang ng niresibuhan ang aktwal na dumating—500 sa halip na 2,000 piraso. Sangkot sa anomalyang ito ang hepe noon ng Philippine Marines.

Isa sa sinasabing pinakamalalang anyo ng korapsyon sa militar ang *conversion*. Sa iskemang ito, ginagawang *cash* ang budget na nakalaan para sa mga pangangailangan ng militar. Pabawas nang pabawas ang pera habang palipat-lipat sa mga kamay ng mga upisyal. Sinasabing 25% ang karaniwang ibinabawas ng mga tagapag-apruba at tagawdit sa badyet na ginagawang pera. Siyam hanggang 16% na lamang ng badyet ang aktwal na ginagastos para sa pangangailangan ng militar.

Hindi lamang nangungurakot ang matataas na upisyal-militar. Walang takot nilang ipinangalandakan ang kanilang mga dinamabong sa pamamagitan ng kanilang marangyang pamumuhay. Karamihan sa kanila ay mga milyonaryo. Katunayan, ang lahat ng 37 heneral na kinumpirma ng Commission of Appointments kamakailan ay uma-

ming mga milyonaryo batay sa kanilang mga isinumiteng *statement of assets and liabilities* (SAL). Ang "pinakamahirap" sa kanila ay may kita at ari-arian nagkakahalaga ng P1 milyon habang ang pinakamayaman ay nagtala ng P13.4 milyon.

Gayunman, hindi pa nito sinasalamin ang tunay na halaga ng yaman ng mga heneral. Halimbawa na rito si Defense Sec. Angelo Reyes na umamin lamang sa yamang P3.5 milyon gayong aabot na sa P14 milyon ang halaga ng dalawa pa lamang sa kanyang mga ari-arian. Isa sa mga ari-arian na ito ang kanyang lupain sa Fort Bonifacio na itinala niyang nagkakahalaga ng P115,000 gayong ang halaga nito sa pamilihan ay P4 milyon. Sa lupaing ito kasalukuyang itinatayo ni Reyes ang malapalasyong tahanan na nagkakahalaga ng mahigit P10 milyon. Dagdag pa dito, karaniwang gawi na para sa mga upisyal ng gubyrno ang di pagsali ng kanilang pinakakapaki-pakinabang na mga ari-arian sa kanilang mga SAL.

Matatagpuan sa AFP Officers' Village Association, Inc. (AFPOVAI) at sa nakareserbang lugar para sa Joint U.S. Military Advisory Group (JUSMAG) sa Fort Bonifacio ang mga mansyon at nakaparadang magagarang sasakyan ng mga heneral ng AFP.

Sa kabilang banda, ang pinakamaraming bilang ng mga ordinaryong sundalo ay nakatira sa mga barung-barong na nakatirik sa mga lupaing ipinagkakait sa kanila ng gubyrno. Halimbawa nito ang isang komunidad ng mahigit 100 pamilya ng mga retirado at aktibong ordinaryong sundalo sa Sityo Kaunlaran, Western Bicutan na nasasakop ng Fort Bonifacio. Ilang beses nang giniba ang mga bahay sa lugar. Ayon sa AFP, nakatakdang ibigay ang mga pwesto rito sa mga upisyal ng militar.

Tinipid ng sunud-sunod na rehimen ang pagpapagawa ng mga tirahan ng mga ordinaryong sundalo. Kadalasan ay napakaliit ng espasyo para sa isang pamilya. Halimbawa nito ang pabahay sa Centennial Village sa Fort Bonifacio na ginawa sa panahon ng rehimeng Ramos. Gawa sa murang materyales ang mga gusali na may peligrong bumagsak kapag nagkaroon ng malakas na lindol dahil bitak-bitak na ang semento.

Hanggang ngayon, hindi pa rin napaparusahan ang malawakang pangungurakot ng mga heneral at upisyal ng AFP sa Armed Forces of the Philippines-Retirement and Separation Benefits System (AFP-RSBS). Nabunyag noong panahon ng rehimeng Estrada na ibinulsa ni Gen. Jose Ramiscal Jr., kasabwat ang iba pang upisyal, ang mahigit P250 milyon mula sa pondong pangpensyon at pangretiro ng mga ordinaryong sundalo. Kasabwat nila ang noo'y Chief of Staff ng AFP na si Lisandro Abadia. Sa halip na maparusahan, marami sa mga inimbestigahang upisyal ang inilipat lamang ng trabaho at may mga tinasan pa ng ranggo. Sa halip na gamitin ang pondo para sa mga sundalo, ipinasok ng mga upisyal ng AFP ang pera sa di-istableng iskema at korporasyon para mabilisan itong kumita at lubos na pakinabangan ng mga upisyal-militar, kabilang si da-

Ang garapal na pagpatay kay Jessica Chavez

NOONG Pebrero 9, 2001, natagpuan ng kapwa niya mga sundalo na naghihingalo at may tama ng baril sa dibdib si 2nd Lt. Jessica Chavez sa kanyang kwarto sa loob ng headquarters ng AFP sa Fort Bonifacio, Makati. Hindi na siya umabot nang buhay sa ospital. Sa halip na hintayin ang mga imbestigador, agad na iniutos ng mga upisyal ng kanyang batalyon na linisin ang kanyang kwarto at itina-pon ang anumang maaaring mapakinabangan sa imbestigasyon. Nagsilbing *platoon leader* si Jessica sa 191st Military Police Battalion na nakaistasyon sa Fort Bonifacio.

Matapos ang pakitang-taong imbestigasyon, idineklara ng AFP na nagpatiwakal si Jessica. Ngunit ayon sa *medico-legal* ng National Bureau of Investigation, imposibleng pinatay ni Jessica ang kanyang sarili dahil malayo sa kanyang katawan ang baril nang ipinutok ito. Mahirap din para sa isang nagpapatiwakal na ituon sa dibdib ang baril upang patayin ang sarili. Higit pa rito, negatibo sa *powder burns* si Jessica, kaya hindi maaaring siya ang may hawak ng baril na pumatay sa kanya. Gayunpaman, idineklara pa rin ng NBI na nagpatiwakal si Jessica sa huling ulat ito.

Dalawang buwan bago siya patayin, umuwing balisa si Jessica sa kanyang pamilya sa Poblacion, Sta. Cruz, Ilocos Sur. Ipinagtapat niya sa kanyang lola na kinakasangkapan siya ng kanyang mga superyor sa iligal na pagbebenta ng mga armas at iba pang maanomalyang transaksyon. Isa na rito ang pag-utos sa kanyang kunin ang isang kargamento ng mga armas mula sa Mindanao sa daungan ng Maynila para ibenta ang mga ito labas sa AFP. Para matiyak ang kanyang katapatan, inalok siya ng malaking halaga ngunit tinanggihan niya ito. Ipinagpaalam niya sa kanyang pamilya ang kanyang desisyong tumiwalag na sa militar at ilantad ang kabulukan sa AFP. Hindi na niya naisagawa ang kanyang plano.

Ilang araw matapos siya patayin, natagpuan ng kanyang pamilya ang isang *cassette tape* na nagtala ng kahina-hinalang pag-uusap ng apat katao na nagdedetalye ng isang iligal na operasyon. Hindi ito pinansin ng mga upisyal ng AFP sa kanilang "imbestigasyon".

Malinaw na pinatay si Jessica para hindi niya mailantad ang talamak na korapsyon sa loob ng kanyang batalyon. Naniniwala ang kanyang pamilya at mga kaklase na kung buhay pa siya, kabilang siya sa mga nag-alsang sundalo noong Hulyo 27.

ting Defense Sec. Orlando Mercado.

Ibinubulsa ng matataas na upisyal ang nakukuhang ganansya sa mga negosyong pinatatakbo ng mga ito. Halimbawa nito ang pangungupit nila ng milyun-milyong pisong kita kada buwan mula sa mga *golf course* sa Camp Aguinaldo at Fort Bonifacio. Napakadaling maitayo

ang mga negosyo sa ngalan ng AFP dahil hindi na ito hinahanapan ng mga *building permit* at *business permit* at libre rin ito sa pagbabayad ng buwis. Hindi iniuulat o inaawdit ang mga negosyong ito bilang mga negosyo ng gubyrno. Pinatatakbo ang mga ito bilang mga pribadong negosyo ng matataas na upisyal. **AB**

Pananaig ng rebolusyonaryong kilusan sa Southern Tagalog

(Ang sumusunod ay halaw sa dokumentong "Pagtatasa ng mga Rebolusyonaryong Gawain sa 2002 at mga Tungkulin ng mga Rebolusyonaryong Pwersa sa Timog Katagalugan" na inilabas noong Marso 2003. Ilan lamang sa mga salik sa matagumpay na pagsalag ng rehiyon sa mga atake ng AFP ang binigyang-diin ng sumusunod na artikulo.)

Sa nakaraang limang taon, hinarap ng rebolusyonaryong kilusan sa Southern Tagalog (ST) ang walang habas na pananalakay ng mga tropa ng reaksyunaryong guberno. Walang kaparis ang saklaw, tagal at tindi nito sa buong kasaysayan ng rehiyon. Maging sa kasaysayan ng Partido at rebolusyonaryong kilusan, ngayon lamang itinambak ng reaksyunaryong estado ang napakalaking pwersa para sa "kontra-insureksyon" sa iisang rehiyon at sa partikular, sa ilang piling probinsya nito. Subalit ni isang larangang gerilya ay di kinayang wasakin ng ganitong pinagti-pong pwersa ng kaaway.

Mula sa pinatalsik na rehimeng Estrada hanggang sa rehimeng Arroyo, ginawang "pambansang prayoridad" ng AFP ang buong ST. Nagsimula ang malakihan, walang habas at malulupit na operasyon sa probinsya ng Laguna noong 1998. Lumipat ito sa Oriental Mindoro hanggang sumaklaw sa buong isla ng Mindoro noong 2001. Kasabay nito, nagsagawa ng mga operasyong pamigil (*containment operations*) sa ibang probinsya. Noong unang kwarto ng 2003, umabot na sa katumbas ng 38 batalyon ang nasa rehiyon—19 batalyon ng AFP, pitong batalyon ng PNP at 12 batalyon ng CAFGU.

Mula 2001, ibayong pinalakas ng kaaway ang kanilang pwersa at gumamit ito ng pinakamalulupit na porma ng terorismo sa batayang antas para wasakin ang baseng masa sa kanayunan at pilayin ang ligal na demokratikong kilusang masa. Higit pa itong tumindi mula pagtatapos ng 2002 hanggang nitong 2003.

Itinaas ng rehimen ang antas ng pagpapalano sa antas ng brigada at *area command*, mas pinalawak ang saklaw (pinakamaliit ang isang larangang gerilya) at gumamit ito ng malaking bilang ng tropa (minimum na isang batalyon) at taktikang dumog sa mga operasyong militar.

Gumagamit na rin ang kaaway ng higit na mabibigat na sandata tulad ng mga *mortar* at *howitzer* at suportang panghimpapawid sa mga labanan. Liban sa mga karaniwang helikopter, gumamit na rin ng *jet fighter-bomber* sa isang insidente ng depensiba sa Batangas.

Ipinwesto sa mga prayoridad na erya ang pinakamalulupit at berdugong upisyal militar. Itinalaga sa 202nd Bde si Col. Efren Orbon, dating kumander ng Task Force Makiling at sa 204th Bde si Col. Jovito Palparan, dating kumander ng Joint Task Force Banahaw.

Pinag-ibayo rin ang mga operasyong sikolohikal ng mga Re-engineered Special Operations Team (RSOT). Naghahasik ang mga ito ng panlilinlang, pananakot at terorismo sa mamamayan. Marami ang dinudukot at pinapatay sa pi-

nakamalulupit na paraan upang malikha ang pinakamatinding epekto ng teror. Ang iba ay pinatay sa harap ng kanilang pamilya. Pinupugutan, nilalapastangan o di kaya'y sinusunog ang mga bangkay.

Pinag-iinitan ng militar kahit ang mga nasa ligal na organisasyong masa at pati mga taong simbahan at tagapagtaguyod ng karapatang-tao. Tampok dito ang pagdukot at pagpatay kina Eden Marcellana at Eddie Gumanoy.

Sa harap ng matitindi at malulupit na operasyon ng kaaway, matagumpay na nanaig ang rebolusyonaryong kilusan at mamamayan. Hindi lamang nito napreserba ang sarili, patuloy pa itong nakapagipon ng lakas sa kabila ng mga pinsalang tinamo nito. Mayorya ng mga probinsya at larangang gerilya ng rehiyon ay nagrehistro ng iba't ibang antas ng pagsulong. Binawi ng mga pagsulong na ito ang ma-

tarik na pagbagsak ng mga rebolusyonaryong gawain at organisasyon sa isang larangang pangunahing kinonsentrahan ng atake ng kaaway at bahagyang pag-atras sa ilan pang lugar na matindi ring inatake ng kaaway.

Naging malaking tulong ang pagpapatupad sa rehiyon ng redispusisyon at pagrereistructura ng mga pwersa ng hukbong bayan ayon sa direktiba ng Komite Sentral noong kalagitnaan ng 2002. Ginawang saligang pormasyon ng Bagong Hukbong Bayan (BHB) ang platun, sa halip na dating kinagawiang maliliit na iskwad. Naglagay ang pagreistructurang ito sa BHB sa mas ligtas at epektibong katayuan para tupdin ang mga tungkuling militar at ang gawaing masa laluna sa harap ng ibayong tuminding sitwasyong militar sa buong rehiyon. Nagbigay ito ng lakas at tatag sa hukbong bayan na salagin at harapin ang “all-out war” ng rehimeng Arroyo.

Bago pa nito, isinagawa rin ang mga hakbang para paunlarin ang organisasyon ng hukbong bayan batay sa memorandum ng Komiteng Tagapagpaganap ng Komite Sentral. Itinayo ang mga espesyal na yunit ng hukbong bayan at pinalakas ang mga sentro de grabidad sa antas rehiyon, prubinsya at larangan. Itinayo rin ang mga teritoryal na kumand sa operasyon sa mga prubinsya at pinaunlad ang kakayahan ng mga akademya sa pulitiko-militar ng hukbong bayan sa antas rehiyon at mga prubinsya para sa pagsasanay.

Sa harap ng mas maigting na kampanya at supresyong kontra-gerilya ng kaaway, patuloy na nagsisikap ang hukbong bayan na pangibabawan ang kahirapan, umiwas madepensiba at ilunsad ang makakayanang mga taktikal na

opensiba.

Sa buong taon ng 2002, naganap ang 76 na labanan. Kalakhan nito (63%) ay nasa inisyatiba ng hukbong bayan. Sa mga taktikal na opensiba, 46 ang napatay at 32 ang nasugatan sa kaaway. Tampok dito ang magkasunod na reyd sa munisipyo ng Lopez at sa ditatsment ng 74th IB sa San Narciso, kapwa sa Quezon. Kahit sa mga depensibong labanan, marami rin ang pinsala sa kaaway—40 ang napatay at 21 ang nasugatan.

REBOLUSYONG AGRARYO, KAMPANYANG MASA AT PAMPULITIKANG PAGKILOS

Hindi lalaki at tatagal ang hukbong bayan at hindi rin susulong ang armadong pakikibaka kung wala itong malawak at malalim na

Tinatanaw ng Partido sa rehiyon ang makabuluhang pagsulong at pag-igpaw ng kabuuang rebolusyonaryong gawain sa susunod na tatlong taon.

suportang masa. Katuwang ng paglakas ng hukbong bayan at pagsusulong ng armadong pakikibaka sa ST ang masiglang pagsusulong ng mga pakikibakang antipiyudal at iba pang pakikibakang masa sa mga larangang gerilya sa rehiyon.

Ang mga naipong tagumpay na nakamit sa rebolusyong agraryo ang naghihinang ng mahigpit na relasyon ng Partido at hukbo sa malawak na masa ng magsasaka sa kanayunan at nagtitiyak ng papalaking suportang masa para sa demokratikong rebolusyong bayan. Ito rin ang nagtitiyak na mabibigo

ang mga pagtatangka ng kaaway na wasakin ang pampulitikang pundasyon na naitatag ng Partido at hukbong bayan.

Masiglang lumahok ang mamamayan sa mga antipiyudal na pakikibaka at iba pang pampulitikang kampanya at pagkilos.

Kabilang sa mga naipagtagumpay sa iba’t ibang lugar ang pagpapababa ng upa sa lupa, ang pagpapababa ng resikada¹ na ipinapataw ng mga namimili ng kopra, ang paglaban sa pangangamkam ng lupa at pagtatayo ng *landfill*², ang paggigiit ng mga magsasaka ng karapatan nila sa paninirikan, ang pagbawi ng mga pambansang minorya sa ansestral na lupaing ginawang *logging concession*, at iba pa.

Sa kalakhan, ang mga lugar na may maiinit na isyu at laban ang siya ring tinatarget ng mga operasyong militar at saywar ng AFP. Ngunit sa kalakhan din, nakapangibabaw ang mamamayan dito sa sitwasyong militar at lalo silang nagiging aktibo at palaban sa pagsusulong ng kanilang mga demokratikong interes. Nagpapatuloy ang lahat ng nakamit na tagumpay ng rebolusyong agraryo sa nakaraan at ang mga tagumpay ng pakikibakang masa ay pinakikinabangan ng masa.

Nanatiling matatag at palaban ang baseng masa sa kabuuan, kahit may mga bahagi na pansamantalang iniwan muna ng BHB dahil sa sobrang kapal ng presensya ng kaaway. Sa mga lugar na pansamantalang iniwan, namamantine pa rin ang mataas na antas ng militansya at paglaban ng mamamayan at napananatiling nakatayo ang mga daluyan ng mobilisasyon at mga panawagan at ang mga pamamaraang hayag at ligal para sa pagkilos ng mamamayan. Naging napakahalagang salik ito sa pagpreserba sa tatag ng baseng masa

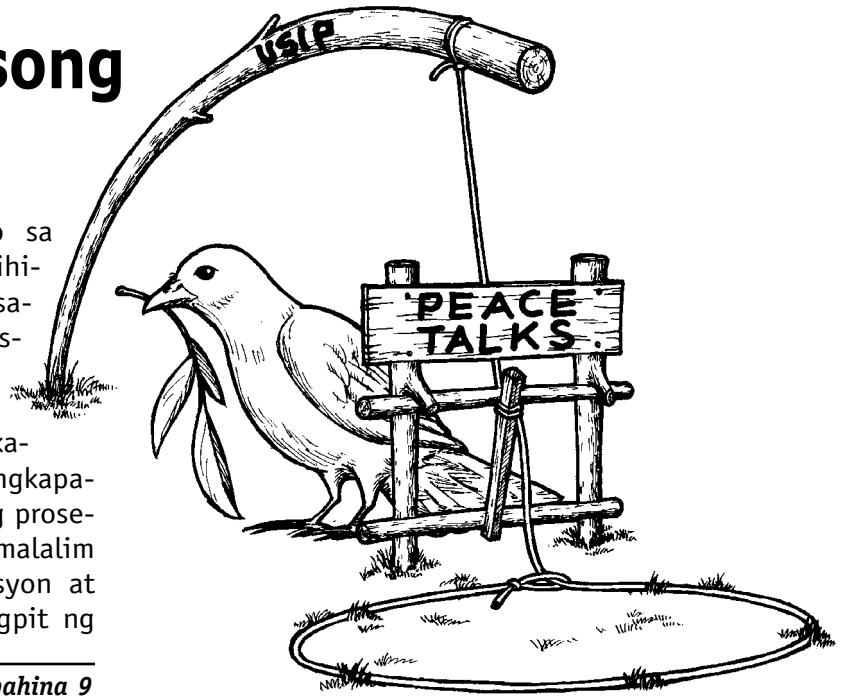
¹ Pagbawas sa bayad sa kopra batay sa porsyento ng pagkabasa nito

² Malawak na lugar na gagawing tambakan ng basura

Paggamit sa prosesong pangkapyapaan

Kasabay ng interbensyong militar nito sa Mindanao, tuwiran na ngayong pinanghihimasukan ng imperyalismong US ang usapang pangkapyapaan sa pagitan ng Moro Islamic Liberation Front (MILF) at ng rehimeng Arroyo. Para rito, ginagamit ng US ang ahen-syang US Institute for Peace (USIP) upang makapagpadala ng mga ahente nito sa usapang pangkapyapaan at sa aktwal ay idirihe at kontrolin ang proseso. Ipinapakita nito ang mas garapal at mas malalim na tuwirang panghihimasok ng US sa sitwasyon at mga labanan sa Mindanao. Ibayong pinahihigpit ng

sundan sa "Paggamit...", pahina 9

"Pananaig...", mula sa pahina 7

at sa kahirapan ng kaaway na pahinain at pasukuin ang mamamayan. Sa katunayan, paisa-isa lamang ang nagawang linlangin ng kaaway. Kahit sa mga militarisadong baryo, handa pa rin ang mamamayan na itaguyod ang armadong pakikibaka at tumulong sa paglulunsad ng pamamarusa at mga taktikal na opensiba.

Tumampok ang mga antipasis-tang pakikibaka. Ang lahat ng mga atake ng kaaway sa kanayunan ay tinutugunan ng mga pagkilos at protesta ng mamamayan. Dumami ang mga suportang pagkilos sa anyo ng mga *fact-finding mission*, *medical mission*, protesta sa iba't ibang kampong bayan, mga ahen-syang militar at sibilyan sa mga lugar kung saan pinakamatindi ang pananalakay ng AFP. Nakipagdaya-logo ang mamamayan sa mga lokal na guberno at militar, kinumpronta ang AFP at idinaos ang mga asembleya ng mamamayan sa baryo para kundenahin at ilantad ang ka-

rahasang militar. Lantarang ipinakita ng mamamayan sa baryo na hindi nila kailangan ni tanggag ang AFP dahil nilalabag nito ang kanilang mga karapatan. Nagkaroon ng mga lihim na pagkilos at kampanya upang kausapin at nyutralisahin ang mga magsasaka at kabataan sa baryo na nirerekluta para maging sundalo at elemento ng CAFGU.

Dagdag dito, malaki ang ginampanang papel ng demokrati-kong kilusan sa mga lunsod at sentrong bayan para sa pagtatanggol sa mga karapatan ng mamamayan sa kanayunan at paglaban sa militarisasyon sa buong rehiyon. Ang mga inilunsad na mga pagkilos sa mga lunsod at nayon sa mga militarisadong prubinsya ay nakapagpapurol sa epekto ng teror sa kanayunan. Isang matingkad na halimbawa ang laban ng mga *internal refugee* at iba pang biktima ng paglabag sa karapatang-tao na naging mainit na usaping hindi na maitago o mapagtakpan ng rehi-men.

MGA HAMON SA REBOLUSYONARYONG KILUSAN AT MAMAMAYAN SA REHIYON

Sinubok ng nakaraang limang taon hindi lamang ang tibay at tatag ng naipundar na lakas ng rebolusyon sa rehiyon. Higit pa rito, sa napakarahas na paraan ay sinubok ng kaaway ang tibay, tatag at lalim ng tagumpay ng Ikalawang Dakilang Kilusang Pagwawasto (IDKP) na isinulong ng rebolusyonaryong kilusan sa nakaraang dekada. Sa tulong ng patuloy na nagniningas na mga simulain ng IDKP, pinangingibabawan ng rehiyon ang mga pagsubok.

Tinatanaw ng Partido sa rehiyon ang makabuluhang pagsulong at pag-igpaw ng kabuuang rebolusyonaryong gawain sa susunod na tatlong taon. Tungo rito, hamon sa rehiyon ang patuloy na pagpapangibabaw sa mga kahinaan at bulnerabilidad sa pamamagitan ng higit na pagbibigay-pansin sa konsolidasyon, pagbaka sa konserbatismo at komprehensibong pagpapalakas sa kakayahan ng Partido sa pamumuno.

AB

US ang kontrol at impluwensya nito sa Mindanao lalupa't nais nitong gamitin ang isla bilang isang *forward base* sa pandaigdigang "gera kontra-terorismo."

Nitong Agosto, tahimik na dumating sa Pilipinas ang grupong magsisilbing mga "*facilitator*" sa usapang pangkapayapaan sa pagitan ng MILF at rehimeng Arroyo. Kabilang dito ang espesyal na *envoy* ng US para sa Middle East na si Gen. Anthony Zinni. Si Zinni ang ipinadala noon ni US Pres. George Bush sa Israel upang bitagin ang lumalabang mamamayang Palestino sa isang hungkag na pakikipag-usap sa mananakop at berdugong gubyrerno ng Israel. Nagsilbi ring tagapamagitan si Zinni sa pagpapasuko sa mga militanteng pwersa sa Aceh, Indonesia sa berdugong militar ng Indonesia. Kasama ni Zinni sina dating Ambasador Richard Murphy ng US, Bise Pres. Harriet Hentges ng USIP at dating *deputy chief of mission* sa Manila na si Eugene Martin. Bahagi rin ng tim ng USIP sina Nicholas Platt, Stephen Bosworth at James Weisner, pawang mga dating ambasador ng US sa Pilipinas.

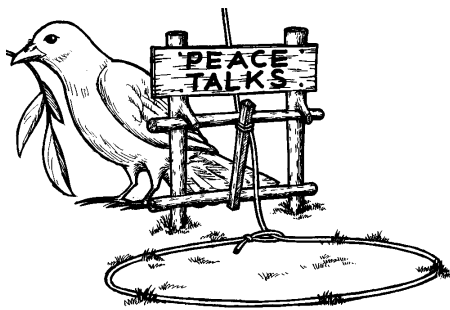
Partikular na layunin ng USIP na gamitin ang panlilinlang at panghihimasok upang idiskaril ang MILF at palambutin ang lupa para sa kalauna'y pagtatayo ng kanilang base sa lugar nito. Naglaan ang kongreso ng US ng \$50 milyong budget para rito. Ginagamit din ng US ang nakatakdang ipapasok na \$30 milyong ayuda upang akitin ang MILF na pumirma sa isang pinal na "kasunduang pangkapayapaan".

Ang USIP ay upisyal na ahensya ng gubyrnong US. Itinayo ito ng gubyrerno ng US noong 1984 at itinatagala ng presidente nito ang *board of directors*. Malinaw ang maka-imperyalista, militarista at

dulong-kanang oryentasyon nito. Pinamumunuan ito ngayon ni Richard Solomon, dating Assistant Secretary of State at ambasador ng US sa Pilipinas. Kabilang sa lupon ng mga direktor ng USIP ang mga kalihim ng State Department at Defense Department at ang presidente ng National Defense University ng US. Ang iba pa ay galing sa mga ahensyang paniktik at mga prente nito, iba't ibang sangay ng militar ng US at iba't ibang imperyalista at makakanang institusyon sa US.

Itinayo ito noon pang panahon

**Sinasamantala ng US
ang mga kaguluhan
at pumapasok ito
bilang kunwa'y
tagapaghatid ng
kapayapaan sa mga
lugar na dating wala
o mahina ang kontrol
at impluwensya nito.**

ng Cold War bilang instrumento ng imperyalismong US para sa paghasik ng Low-Intensity Conflict (LIC) sa mga lugar kung saan may mga rebolusyonaryong pakikibaka at para sa pagpapalawak ng kontrol at impluwensya nito kung saan wala pang mapagpasyang presensya ang US.

Sinasamantala ng US ang mga kaguluhan at pumapasok ito bilang kunwa'y tagapaghatid ng kapayapaan sa mga lugar na dating wala o mahina ang kontrol at impluwensya

nito. Kabilang dito ang mga bayang independyente, mga dating saklaw ng Soviet Union noong panahon ng Cold War, mga bansang Islamiko, maraming ligalig na bansa sa Africa at iba pang mga bayan na mas malakas ang kontrol at impluwensya ng mga imperyalista sa Europe.

Nagpapadala ang USIP ng mga "eksperto" na magbibigay ng "payo" sa kondukta ng mga usapang pangkapayapaan. Kabilang sa mga lugar na tinutukan ng USIP ang Balkans, Angola, Ethiopia-Eritrea, Rwanda, Burundi, Congo-Zaire, Somalia, Sudan, Zimbabwe, Palestine, Afghanistan at Iraq. Pinapayuhan rin nito ang gubyrnong US kung paano mapadadali ang panghihimasok at mapalalakas ang kontrol at impluwensya nito sa Middle East, Central Asia, South Asia, Southeast Asia at iba pang lugar na may malaking konsentrasyon ng mga Muslim. Isang taktika nito ang paggamit ng "diplomasya ng pamumwersa," na walang iba kundi pambabraso sa mahihina at mga papet na gubyrerno kapalit ang ayuda at pautang.

Ginamit ng gubyrnong Bush ang mga teroristang atake noong Setyembre 11, 2001 upang itulak ang higit pang pampulitikang panghihimasok sa mga independyenteng bansa at yaong mayroong mga rebolusyonaryo o makabayang kilusan. Sa partikular, itinatag nito ang "Special Initiatives on the Muslim world" bilang bahagi at kaakibat ng "gera kontra-terorismo" upang pakialaman ang mga prosesong pampulitika sa mga bansang Muslim. Gumanap din ito bilang propagandista ng armadong interbensyon at pananalakay ng US. Kabilang sa pinakahuling proyekto nito ang paglalabas ng mga "pananaliksik" tungkol sa pagiging "makatarungan" ng pananalakay sa Afghanistan at Iraq at hinggil sa ginagawang "rekonstruksyon" ngayon doon ng US.

Tumitinding pakikibakang unyon sa SMC

"Durugin ang IBM-SMC (Ilaw Buklod ng Manggagawa-San Miguel Corporation) bago matapos ang 2003." Ito ang utos ni Eduardo "Danding" Cojuangco sa kanyang mga tauhan noong ikalawang hati ng 2002. Agad sinimulan ng mga galamay ni Cojuangco ang komprehensibong pag-atake sa mga unyong kaanib ng IBM, ang pederasyon ng mga tunay, palaban at makabayang unyon sa San Miguel Group of Companies. Kabilang din sa mga inaatake ang unyon ng Cosmos Luzon (binili ni Cojuangco mula sa mga Concepcion noong 2001) na nakaanib sa NAFLU, isa ring militanteng pederasyon. Ang IBM at NAFLU ay kapwa kabilang sa Kilusang Mayo Uno (KMU).

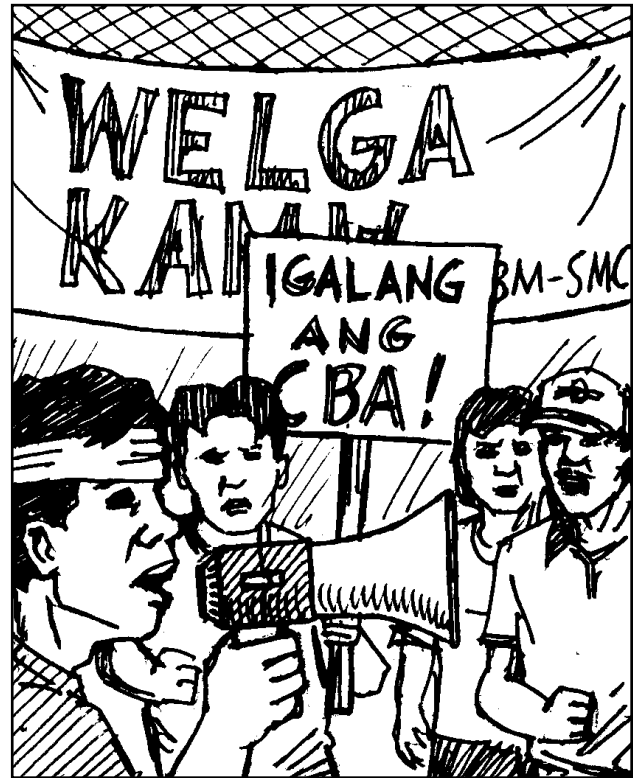
Malaki ang papel na ginagampanan ng IBM sa pagsusulong ng kapakanan ng mga manggagawa sa isa sa pinakamalalaki at pinakamalakas na kumitang empresa sa Pilipinas. Nitong nakaraang tatlong taon, pinamunuan ng IBM ang kolektibong pakikipagtawaran at iba pang pakikibakang unyon na nakapagkamit ng makabuluhang mga benepisyong para sa masang manggagawa. Ilan lamang sa mga korporasyon sa ilalim ng San Miguel Group of Companies na may halos sabay-sabay na naipagwaging mga *collective bargaining agreement* (CBA) na paborable sa mga manggagawa ang SMC Brewery; Campo Carne; La Tondeña Distillers Inc. (ngayo'y Ginebra San Miguel Inc.) sa Cabuyao, Laguna; Philippine Dairy Products Corporation (ngayo'y Magnolia Corp. na); at Primepak.

Dahil sa walang pasubaling paninindigan ng IBM para sa kagalingan ng mga manggagawa, dumaranas ito ngayon ng ibayong panggigipit. Pitong unyon sa ilalim ng IBM ang nahaharap ngayon sa matitinding laban. Ito ang mga unyon sa SMC Brewery sa Metro Manila; Ginebra San Miguel Inc. sa Cabuyao, Laguna, Sta. Barbara, Pangasinan at Lucena City; Campo Carne; Cosmos sa Canlubang, Laguna; at Monterey. Dagdag dito, ginigipit din ang San Miguel Group

Cooperative. Kung pagsasama-samahin, mahigit 4,600 manggagawa ang imbwelto rito, kabilang ang libu-libong mga kaswal.

Pinakamalaki rito at nakararanas ng lahatang-panig na atake ang unyon sa SMC Brewery sa Metro Manila na sumasaklaw sa mahigit 2,000 manggagawa sa Polo Brewery, Glass and Metal Closure, Pandacan Complex at tatlong malalaking bodega. Taun-taon mula huling kwarto ng 2001 pa lamang ay nagsampa na ng mga gawagawang kaso laban sa unyon si Reggie Regala, isang dilawang lider unyon at kasapakat ng maneydsment. Kabilang sa mga pilit ikinakaso sa unyon ang oportunismo sa pinansya at di pagtupad sa ilang teknikal na rekisito ng Bureau of Labor Relations. Sa mga batayang ito, tinatangka ni Regala na agawin ang unyon mula sa IBM at ianib ito sa Association of Genuine Labor Organizations o AGLO, na pinamumunuan ng mga oportunistang taksil. Sunud-sunod rin ang pagkatalo ng unyon sa mga kasong isinampa laban dito at pati mga apila ay ibinabasura ng mga bayarang korte.

Samantala, dahil sa tuluy-tuloy na tangkang wasakin ang unyon, pagtatanggal at sapilitang pagpa-

paretiro sa 118 manggagawa at lansakang paglabag sa CBA, nagsampa ng *notice of strike* ang mga manggagawa ng SMC Brewery noong Marso, na hinarang sa pamamagitan ng Assumption of Jurisdiction (AJ) ng DOLE nitong Mayo. Bagamat ginagamit ngayon ng maneydsment ng SMC ang AJ para pigilan ang anumang hakbang ng IBM, hindi nagpapapigil ang kumpanya na magsisante pa ng mas maraming manggagawa.

Sa kaso naman ng Ginebra San Miguel Inc. sa Sta. Barbara, Pangasinan, lumalabas na inutil ang mga korte nang balewalain ng maneydsment ang sunud-sunod na mga desisyon nitong paborable sa mga manggagawa. Matagumpay na napatalsik sa pamamagitan ng isang *certification election* noong Setyembre 2002 ang dilawang Association of Labor Unions-TUCP bilang kinatawan ng mga mangga-

Ka Bert Olalia—dakilang bayani ng uring manggagawa

Ginunita noong Agosto 5 ang sandantaong anibersaryo ng kapanganakan ni Felixberto “Ka Bert” Olalia, isang mahusay na komunista, palabang unyonista, beterano ng militanteng kilusang paggawa sa Pilipinas at tagapagtag ng Kilusang Mayo Uno (KMU).

Sinalamin ng buhay ni Ka Bert kapwa ang mga pasakit na dinanas at mga tagumpay na natamo ng kilusang paggawa sa bansa.

Ipinanganak siya sa isang maralitang pamilya sa Tarlac noong Agosto 5, 1904 at nagsimulang maghanapbuhay sa edad na 16. Una siyang nagtrabaho sa isang pabrika ng sapatos sa Maynila kung saan niya pinangunahan ang pagtatayo ng unyon para maipaglaban ang mas makataong kalagayang paggawa para sa mga manggagawa. Itinatag niya noong 1920 ang Unión de Chineleros y Zapateros de Filipinos, ang isa sa pinakaunang unyong pang-industriya sa bansa. Nagsilbi siyang kalihim nito mula 1920 hanggang 1925 at presidente mula 1925 hanggang 1940.

Mula’t sapul, hindi ihiniwalay ni Ka Bert ang kanyang pagiging

unionista sa paglahok sa pangkalahatang demokratikong kilusang nagtataguyod sa interes at kapakanan ng nakararaming mamamayang pinagsasamantalahan at inaapi. Noong 1939, naging pangkalahatang kalihim siya ng Katipunan ng mga Anakpawis sa Pilipinas kung saan niya nakasama si Ka Crisanto Evangelista at iba pang makabayang lider na lumalaban para sa independensya laban sa kolonyalismong Amerikano.

Nang sumalakay ang mga imperyalistang Hapon, naging kumander si Ka Bert ng Hukbong Bayan Laban sa Hapon sa Manila

sundan sa “Ka Bert...,” pahina 12

“SMC...,” mula sa pahina 10

gawa. Subalit hindi kinilala ng maneydsment ang bagong unyong nakaanib sa IBM at pilit na pinalalamon pa rin sa mga manggagawa ang walang kwentang “sweetheart” CBA na pinagkutsabaan ng kumpanya at mga dilawang lider ng ALU.

Talo ang ALU sa lahat ng kasong ligal, mula sa DOLE hanggang sa Korte Suprema. Dahil sa pagbabasura ng maneydsment sa mga desisyon ng korte, pumutok ang welga ng mga manggagawa noong Enero 2003. Naglabas ng AJ ang DOLE pagkaraan ng siyam na araw. Pitong buwan nang sinusuway ng mga manggagawa ang AJ at pana-panahong napapalarisa ng welga ang produksyon sa planta.

Bagamat may hidwaan ngayon sina Gloria Arroyo at Cojuangco kaugnay ng pagkontrol sa SMC at mga kaugnay na empresa at naggigirian sila ngayon bilang paghahanda sa labanan sa eleksyon sa 2004, ma-

tingkad sa mga labanang nagaganap sa loob ng San Miguel Group of Companies ang nagpapatuloy na sabwatan ni Cojuangco at ng gubyernong Arroyo sa pagdurog sa militanteng unyonismo. Partikular sa San Miguel, sinuman ang mangibabaw kina Arroyo at Cojuangco ay tiyak na makikinabang kapag nawala ang IBM at mapalitan ito ng *company union* o isang unyong makapitalista. Naniniwala rin kapwa si Cojuangco at si Arroyo na ang pagkawasak ng militanteng unyonismo sa SMC ay mangangahulugan ng tuluyang pagkawasak ng KMU, ang progresibong sentro ng paggawa.

Kasapakat nina Arroyo at Cojuangco sa tangkang pagdurog sa militanteng unyonismo ang mga pederasyong hawak ng mga oportunidadang taksil. Partikular na pinapaboran ni Cojuangco na ipalit sa IBM ang Alab-Katipunan, na pinamumunuan ni Nilo de la Cruz, lider ng RPA-ABB, dahil naging pribadong hukbo na ni Cojuangco ang

RPA-ABB sa Negros. Subalit bumukas na rin si Cojuangco sa iba pang dilawang pederasyon nang tumutol ang mismong mga abugado ni Cojuangco sa pagkiling niya sa Alab-Katipunan. Hindi mapalagay ang mga abugado sa anila’y katraydoran na ipinamalas na ni dela Cruz at ng RPA-ABB.

Ang tangkang pagwasak sa IBM ay bahagi lamang ng tumitinding panggigipit sa hanay ng mga manggagawa at pagbawi sa mga benepisyong dantaong ipinaglaban ng kilusang paggawa.

Ang imbing plano ni Cojuangco at gubyernong Arroyo na durugin ang IBM at ang iba pang tunay, palaban at makabayang unyon sa ilalim ng KMU ay dapat puspusang mailantad at labanan ng mga manggagawa katulong ang mamamayan at iba pang pwersang nagtataguyod sa pakikibaka ng uring manggagawa at sa pakikibaka para sa demokrasya, kalayaan at katarungang panlipunan. AB

Capital Region. Pagkatapos ng Ikalawang Digmaang Pandaigdig, kasama siya sa mga nagtatag ng Congress of Labor Organizations, ang noo'y pinakamalaki at pinakamalakas na pederasyon. Kaanib dito ang malalaking unyon sa mga pribadong kumpanya at tanggapan ng guberno tulad ng Meralco, Nawasa, National Development Corporation, Manila Railroad and Railways at Engineering Island. Naging presidente rin siya ng Katipunan ng mga Kaisahang Manggagawa (KKM). Sa unang National Labor-Management Conference na ginanap noong Hulyo 1951, siya ang nagsilbing kinatawan ng sektor ng paggawa.

Binuwag ang KKM nang arestuhin si Ka Bert noong 1951 sa malawakang kampanyang panunupil laban sa militanteng unyonismo. Kabilang din sa mga dinakip at ikinulong si Ka Amado V. Hernandez.

Nang palayain si Ka Bert noong 1954, itinatag niya ang Confederation of Labor in the Philippines.

Muli siyang dinakip at ikinulong noong 1956 sa kasong rebelyon. Sa kabila ng gayong mga panggigipit ng estado, nagpursigi siya sa pag-organisa sa mga manggagawa. Di nagtagal pagkalaya niya, itinatag niya noong 1957 ang National Federation of Labor Unions (NAFLU). Naging pangalawang tagapangulo siya ng Katipunan ng Manggagawang Pilipino noong 1959, bise-presidente ng Lapiang Manggagawa noong 1962 at tagapangulo ng Malayang Samahang Magsasaka noong 1964. Naging aktibo rin siya sa Movement for the Advancement of Nationalism noong 1966.

Nang ipataw ang batas militar noong 1972, muling dinanas ni Ka Bert at ng militanteng unyonismo ang kamay na bakal na nagbawal sa lahat ng unyon at pagwewelga. Dinakip si Ka Bert noong Oktubre

1972 at mahigit apat na buwang ikinulong sa kasong subersyon. Sa kabila nito, matapang siyang nanindigan para sa kapakanan di lamang ng mga manggagawa kundi ng lahat ng mamamayang nagnais ng kalayaan at demokrasya. Naging bahagi siya ng Komiteng Tagapagpaganap ng National Democratic Front (NDF) noong magang bahagi ng dekada 1980. Naging kasapi rin si Ka Bert ng muling itinatag na Partido Komunista ng Pilipinas.

Noong 1980, matapos ang halos isang dekadang pamumuno sa pagsisikap ng militanteng kilusang paggawa na sumulong sa kabila ng matinding pasistang teror, pinamunuan ni Ka Bert ang mapangahas na pagtatatag ng KMU. Puong libong manggagawa at iba pang sektor ang sumuway sa mga restriksiyong ipinataw ng diktadurang Marcos at nagtipon sa Araneta Coliseum sa Quezon City para pagtibayin ang pagtatatag ng patriyotiko at militanteng sentro ng paggawa. Mula noon, epektibong nakapamuno ang KMU sa pagpapalakas at pagsusulong ng tunay, militante at makabayang kilusang paggawa sa Pilipinas.

Nagimbal ang diktadura sa ipinamamalas na tapang at pagkakaisa ng organisadong paggawa kasama ang buong nakikibakang sambayanan. Di nagtagal ay muling tinangka ng rehimeng Marcos na bigwasan ang militanteng kilusang paggawa. Inaresto si Ka Bert at iba pang militanteng lider-manggagawa noong Agosto 13, 1982 sa kasong sedisyon at subersyon.

Sa kanyang edad at maselang kalusugan, ibinartolina ng rehimen si Ka Bert, bagay na hindi na nakayanan ng kanyang katawan. Lumala ang kanyang sakit sa puso at namatay siya sa kumplikasyong pulmonya noong Disyembre 4, 1983, sa ikawalong buwan ng kanyang pagkakakulong.

Isang araw bago siya pumanaw, nagawa pa niyang magpaabot ng mensahe sa mga manggagawang nagrerali sa Plaza Miranda. Sa kabila ng kahinaan ng kanyang katawan, ramdam sa kanyang mensahe ang sigla ng kanyang palabang diwa at ang makauring pagkamuhi para sa mga nagpiit sa kanya at sumisiil sa mamamayan. Ang lipunang Pilipino sa ilalim ng diktadurang US-Marcos, aniya, ay isang malaking bartolina. Ang mamamayan ay busabos, pinagsasamantalahan at pulubi. Mas mapalad pa, ani Ka Bert, ang mga alagang aso at tuta ni Irene Marcos, (anak ng diktador), dahil nakakakain sila sa oras, naipapagamot at nakatira pa sa palasyo.

Kung nabubuhay pa ngayon si Ka Bert, tiyak na nasa unahan pa rin siya ng mga pakikibaka ng uring manggagawa at iba pang pinagsasamantalahan at inaaping mamamayan, laluna't walang sintindi ang atake ng estado ngayon sa kanilang karapatan at kagalingan.

Halos lahat ng ipinaglaban ni Ka Bert at ng militanteng kilusang unyon, tulad ng pagpapaikli sa oras ng paggawa mula 12 tungong walong oras, ang Magna Carta of Labor, ang Women and Child Labor Law, ang Minimum Wage Law at iba pa ay ibinasura na ng papet at reaksiyunaryong estadong instrumento ng mga dayong kapitalista at lokal na burgesyang kumprador.

Sa sandaantaong anibersaryo ng kapanganakan ni Ka Bert at dalawang dekadang nagdaan mula sa kanyang pagpanaw, ang palabang diwa at pamana ni Ka Bert ay nananatiling buhay na buhay sa militanteng kilusang paggawa na nagpupunyagi sa laban ng uring manggagawa para sa kagyat na pagpapalaya ng kanilang uri at ng buong sambayanang Pilipino mula sa dayuhan at lokal na pagsasamantala at pang-aapi at para sa sosyalismo. AB

Sunud-sunod na mga taktikal na opensiba, inilunsad ng BHB ngayong Agosto

LABING-WALONG sundalo ang napatay at di bababa sa limang malalakas na armas ang nasamsam sa anim na matatagumpay na taktikal na opensibang inilunsad ng BHB ngayong Agosto sa iba't ibang dako ng Pilipinas. Anim ding sundalo ang nasugatan at limang maiikling armas ang nasamsam, bukod sa iba pang kagamitan.

Sa Quezon. Sinalakay nitong Agosto 19 ng mga Pulang mandirigma ng Apolonio Mendoza Command ng BHB ang barko ng Philippine Navy (PN) na nakadaong sa Barangay Ungos, Real, Quezon at ang kalapit na himpilan ng Philippine Coast Guard (CG).

Tanghaling tapat nang biglang paulanan ng mga bala ang barkong Patrol Fast Craft-352. Pagkatapos nito ay sinalakay ang hedkwarters ng CG sa Real, na may 50 metro lamang ang layo sa himpilan ng PN. Nasamsam ng BHB ang isang M60 *light machine gun* (LMG), isang 9 mm, dalawang .45 at dalawang M16.

Dalawang sundalo ang namatay at lima ang nasugatan sa reyd, kasama ang mga tropang panaklolo ng gubyerno.

Sa Oriental at Occidental Mindoro. Halos dalawang oras lamang pagkatapos ng pagsalakay sa Quezon, apat na elemento ng 19th Special Forces Company ang napatay nang pasabugan ng bomba ang kanilang sinasakyang dyip sa Barangay Malitbog, Bongabong. Kabilang sa mga namatay si 2Lt. Cayetano Curitana.

Dalawang sundalo at isang pulis naman ang namatay nang tambangan sila ng BHB sa Sablayan, Occidental Mindoro nitong Agosto 20.

Sa Davao Oriental. Tinambangan at napatay ang limang tropa ng Philippine Army 55th Engineering Brigade nito ring Agosto 19 sa Baganga, Davao Oriental. Isa pang sundalo ang nasugatan sa ambus na isinagawa ng 2nd Pulang Bagani Company.

Sa Catanduanes. Pinarusahan ng BHB noong Agosto 16 si Chief Insp. Loreto Tablizo, *deputy director* ng PNP sa prubinsya. Kalalabas ni Tablizo sa sabungan sa Barangay Valencia, Virac nang tambangan siya ng mga Pulang mandirigma.

Sa Negros Occidental. Tatlong sundalo ng 11th IB, kabilang ang isang upisyal, ang namatay sa ambus ng BHB sa Barangay Linuthangan, Canlaon City noong Agosto 6. Napatay sa ambus sina 1Lt. Geisson Regner, *commanding officer* ng Charlie Company ng 11th IB, S/Sgt. Edwin Alen, kumander ng detachment sa Asay, La Castellana at isa pang sundalo. Lulan sila ng isang dyip patungong Moises Padilla nang sila'y tambangan. Nasamsam ang tatlong M16, isang .45, mga *cellphone*, bakpak at bota.

Pagpapagamot sa sanggol ng detenidong pulitikal, iginiit

IGINIIT noong Hunyo 24 ng Health Action for Human Rights (HAHR) at Gabriela sa AFP at rehimeng Arroyo na kagyat na sagipin ang buhay ni Baby Gabriela Llesis at palayain ang kanyang inang si Zenaida mula sa pagkakapiit nito sa Bukidnon Provincial Rehabilitation Center.

Ipinanganak noong Pebrero 19 na may butas sa kanyang puso at tumor sa atay si Baby Gabriela. Nakaratay siya ngayon kasama ang kanyang ina sa isang ospital sa Cagayan de Oro City at mahigpit na binabantayan ng maraming sundalo.

Nadakisap ng militar noong Agosto 5, 2002 si Zenaida Llesis sa isang reyd sa Pangantugan, Bukidnon. Ipiniiit at pinagkaitan siya ng atensyong medikal kahit ipinagdadalang na niya noon si Baby Gabriela. Bunsod ng matinding presyur ng mga interogasyong militar, bumagsak ang kalusugan ni Zenaida at naapektuhan ang sanggol. Ilang araw matapos maipanganak si Baby Gabriela, ipinasok na sa ospital ang mag-inang kapwa may karamdaman.

Pangungurakot ng mag-asawang Arroyo, ibinunyag

NITONG Agosto 18, ibinunyag ni Sen. Panfilo Lacson ang malawakang pangungurakot ng mag-asawang Arroyo. Idinetalye ng mandarambong ding senador ang pagkamkam ng mag-asawa ng malaking halaga mula sa mga iligal na kontribusyon at suhol. Ayon kay Lacson, itinago ng mag-asawa ang mahigit P200 milyon sa Lualhati Foundation at iba-ibang *dummy bank accounts*. Aniya, ginagamit ni Mike Arroyo ang pangalang "Jose Pidal" upang itago sa isang *bank account* sa Makati ang mahigit P36 milyon. Tinukoy ni Lacson ang malalapit na kaibigan ng pamilyang Arroyo, gayundin ang kalaguyo ni Mike Arroyo na si Victoria Toh bilang mga "benepisyaryo" ng kinakamkam na yaman.

Dagdag dito, pinangalanan ni Lacson ang mga institusyon at personalidad na nagbuhos ng milyon-milyon sa pondong pangkampanya ni Gloria Arroyo noong 1998. Kabilang dito ang *law firm* ng Carpio, Villaraza and Cruz kung saan nanggaling hindi lamang ang mga abugado at hukom ng rehimen kundi pati si Simeon Marcelo, kasalukuyang Ombudsman. Nasa listahan din ang isang Franklin Fuentabella na sangkot sa malawakang anomalya sa paggamit ng pondo ng mga mamumuhunan sa Multitel, ang ismagler na si Lucio Co at ang dating kroni ni Estrada na si Mark Jimenez.

Di pagbabayad ng upa sa lupa inilunsad sa Cagayan Valley

NANAWAGAN ang Pambansang Kapisanan ng mga Magsasaka sa Pilipinas-Cagayan Valley (PKMP-CV) sa mga apektado ng bagyong Harurot na ipaglaban ang karapatang huwag magbayad ng upa sa lupa. Ang mga magsasaka sa Cagayan at Isabela ang nagtamo ng pinakamalaking pinsala mula sa bagyong Harurot na nanalasa sa Hilagang Luzon at iba pang bahagi ng bansa noong Hulyo.

Ikinasa ang kampanya noong Agosto 5 para igiit sa mga panginoong maylupa at mga nagpapautang na komersyante na huwag maningil ng upa sa lupa at pautang. Alinsunod ito sa mga alituntunin sa Rebolusyonaryong Gabay sa Reporma sa Lupa na nagsasaad na kung napinsala ang 20% ng ani, hindi na dapat magbayad ng upa sa lupa sa taong iyon. Kung 50% pataas ang pinsala, dalawang anihang hindi magbabayad ng upa.

Pagmimina at pagtotroso sa Samar, tinututulan

MARIIN ang pagtutol ng mamamayan sa pagbalik muli ng mga minahan sa isla ng Samar at sa patuloy na pagkawasak ng kapaligiran dito. Ipinamalas nila ito sa inilunsad na *caravan* ng mga trak, kotse, dyip at motorsiklo noong Agosto 8 kung saan ilandaang magsasaka at mangingisda, mga kabataan, mga akademiko, kasapi ng *non-governmental organizations* (NGOs), upisyal ng pamahalaan at lider ng simbahang Katoliko ang nagsisigaw ng “No To Mining, Yes to SINP” (Tutol kami sa pagmimina, payag kami sa SINP-Samar Island National Park). Batay sa konsepto ng SINP, pipigilan ang pagmimina at pagtotroso upang makabawi ang buong Samar sa pagkasaid ng malaking bahagi ng likas na yaman nito at sa ibinungang pagkawasak ng kapaligiran.

Nilibot ng *caravan* ang tatlong prubinsya bago tumuloy sa Catbalogan, ang kabisera ng Samar. Iginiit ng mga demonstrador kay Presidente Arroyo ang pagpapatigil sa mga operasyon ng mga minahan at ang pagpapabilis sa proklamasyon ng Samar Island National Park.

Abimael Guzman, nagsagawa ng *hunger strike*

NAGSASAGAWA ngayon ng *hunger strike* o pag-aayuno si Abimael Guzman, pangunahing lider ng Sendero Luminoso, isang rebolusyonaryong kilusan sa Peru. Nag-aayuno si Guzman sa kanyang piitan upang tutulan ang muling pagpapataw sa kanya at kanyang asawang si Elena Ipparaguirre ng *solitary confinement*.

Si Guzman, kasama si Ipparaguirre, ay iligal na dinakip at sinentensyahan ng korteng militar ng habambuhay na pagkabilanggo noong 1992. Nitong Mayo, idineklara ng nakatataas na korte ng Peru na “di-konstitusyonal” ang ginawang paglilitis sa dalawa at iniutos ang muling pagbubukas sa kanilang mga kaso.

Kapangyarihan ng US sa Iraq, lalong naliligalig

NITONG Agosto 19, binomba ng hindi pa nagpapakilalang grupo ang hedkwarters ng United Nations sa Baghdad, Iraq. Labinlimang katao ang agad na napatay habang mahigit 100 ang nasugatan. Kabilang sa napatay si Sergio Vieira de Mello, ang pangunahing kinatawan ng UN sa Iraq. Ang pambobomba ay nagsilbing pinakamalaking dagok sa isinasagawang “rekonstruksyon” ng imperyalismong US sa Iraq.

Bago ito, binomba naman ng mga Iraqi noong Agosto 17 ang tubo ng langis (*pipeline*) na nagsisilbing pangunahing daluyan ng langis mula sa syudad ng Kirkuk, hilagang Iraq tungong Turkey. Tatlong araw pa lamang ang nakalilipas nang buksan ng US ang mga *pipeline*. Dumadaloy sa naturang *pipeline* ang 40% ng kabuuang produksyon ng langis ng Iraq. Malinaw ang intensyong lubusang itigil ang pagdaloy ng langis tungo sa mga repineriya at ibang bansa.

Susi sa pananakop ng US sa Iraq ang langis nito. Habang tumatagal, lalong nahihirapan ang US na kontrolin at pakinabangan ang mayamang rekursong langis ng bansa dulot ng malawakan at matinding paglaban ng mamamayan. Umaabot sa abereyds na isang sundalong Amerikano bawat araw ang napatay ng mga pwersang Iraqi sa tuluy-tuloy na pakikipagsagupaan ng mga ito sa mga pwersa ng US.

Presidente ng Liberia, napatalsik

SA sulsol ng imperyalismong US, napatalsik noong Agosto 11 ang presidente ng Liberia (isang bansa sa kanlurang Africa) na si Charles Taylor dulot ng malawakang armado at di armadong paglaban sa kanyang rehimen.

Si Taylor ay naging presidente ng Liberia noong 1989 sa pamamagitan ng isang madugong kudeta na suportado ng US. Tampok sa kanyang pasistang paghahari ang tuluy-tuloy na gera sibil na humantong sa madugong labanan sa Monrovia, kabisera ng bansa, nitong Agosto. Agad na nagpadala ng mga pwersang militar ang US sa bansa para matiyak ang pag-atras ni Taylor at maipwesto ang pinakabago nitong tuta sa Liberia.

ANG**Bayan**

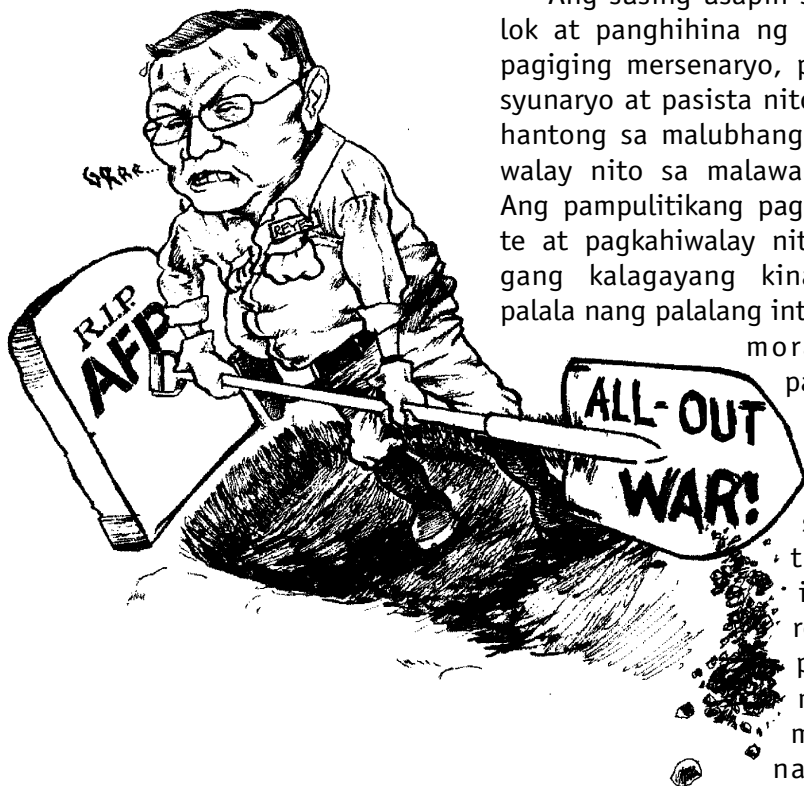
Pahayagan ng Partido Komunista ng Pilipinas
Pinapatnubayan ng Marxismo-Leninismo-Maoismo

Taon XXXIV Blg. 14
Agosto 21, 2003
www.philippinerevolution.org

Editorial

Tinatahak ng AFP ang landas ng kabiguan

Ang landas ng pagtatanggol sa papet, reaksyunaryo at naaagnas na naghaharing sistema ay ang landas ng kabiguang tinatahak ng mersenaryo at papet na Armed Forces of the Philippines. Habang nalulugmok ang naghaharing sistema sa kumunoy ng papalalang krisis, lalo itong sumasandig sa pasismo ng nabubulok na reaksyunaryong militar. Sa kabilang panig, tumitingkad naman ang kabulukan at kainutulan ng AFP at ang tendensya nitong mawasak mula sa loob at idamay ang buong sistema.

Ang susing usapin sa pagkabulok at panghihina ng AFP ay ang pagiging mersenaryo, papet, reaksyunaryo at pasista nito, na humantong sa malubhang pagkakahiwalay nito sa malawak na masa. Ang pampulitikang pagkabangkarte at pagkahiwalay nito ang saligang kalagayang kinaiiralan ng palala nang palalang internal na demoralisasyon,

paksiyunalisasyon at alitan.

Nagsisilbi at nagtatanggol ito sa interes ng imperyalismong US at mga lokal na naghaharing

uri, itinataguyod ang dayuhang interbensyong militar at sinusuportahan ang papet na estado at ang pagtataksil nito sa kapakanan at soberanya ng bansa. Malupit nitong sinusupil ang mga nakikibakang demokratikong pwersa at mamamayan. Habang naglalaon, napupunit ang mga pabalat-bunga tungkol sa pagiging makabansa ng AFP at PNP at napupukaw ang patriyotismo kahit ng mga nakabababang upisyal at karaniwang sundalo.

Ang napakatinding pampulitika at panlipunang krisis ay sumasagka sa kakayahan ng AFP na gapiin ang rebolusyonaryong armadong kilusan. Lalo pang lumalaki ang mga sagkang ito dahil sa mabilis na pagkabulok ng buong naghaharing sistema. Ipinatutupad ng rehimeng Arroyo ang laganap na militarisasyon at mga pasistang gawi ng AFP. Makapagdulot man ito ng ilang problemang taktikal laban sa mga rebolusyonaryo at progresibong pwersa, sa katagalan ay mas malaki naman ang pagbabayaran ng AFP at guberno sa larangang militar at pulitika.

Batak na bata na ang mga pwersa ng AFP. Nakatalaga laban sa Bagong Hukbong Bayan ang humigit-kumulang 70% ng kabuuang pwersang panagupa ng AFP. Subalit sa kabila ng laki ng pwersang naka-

Mga tampok sa isyung ito...

Pananaig ng rebolusyonaryong kilusan sa ST

PAHINA 6

Panghihimasok ng US sa usapang pangkapayapaan

PAHINA 8

Tumitinding pakikibakang unyon sa SMC

PAHINA 10